

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 30 kwietnia 2025 r.

Poz. 2994

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.254.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 25 kwietnia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIII/117/2025 Rady Miejskiej w Ogrodzieńcu z dnia 25 marca 2025 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr XXXII/315/2021 Rady Miejskiej w Ogrodzieńcu z dnia 9 lutego 2021 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych, w całości, jako sprzecznej z art. 53 ust. 12a w zw. z art. 53 ust. 10a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283 ze zm.) dalej jako *ustawa*.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 25 marca 2025 r. Rada Miejska w Ogrodzieńcu podjęła uchwałę Nr XIII/117/2025 w sprawie zmiany Uchwały Nr XXXII/315/2021 Rady Miejskiej w Ogrodzieńcu z dnia 9 lutego 2021 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych, dalej jako „uchwała”.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 26 marca 2025 r.

W trakcie oceny legalności uchwały organ nadzoru stwierdził, iż jest ona w całości niezgodna z prawem.

Wprowadzona § 1 uchwały nowelizacja polega wyłącznie na zastąpieniu użytych w tytule Uchwały XXXII/315/2021, w § 1, w tytule załącznika nr 2 do Uchwały XXXII/315/2012 oraz w § 1, § 2 pkt 4. § 3.1. i 2 tegoż załącznika w różnej liczbie i w różnym przypadku wyrazów „mieszkanie chronione” użytymi w odpowiedniej liczbie i w odpowiednim przypadku wyrazami „mieszkanie wspomagane”.

Rzeczona regulacja pomija jednak sytuację opisaną w art. 53 ust. 12a w związku z art. 53 ust. 10a ustawy (które to przepisy weszły w życie z dniem 1 listopada 2023 r.), zgodnie z którymi w przypadku mieszkańca domu pomocy społecznej, który w celu przygotowania do prowadzenia niezależnego życia rezygnuje z pobytu w domu odpłatność, o której mowa w ust. 12 pkt 4, nie może być wyższa niż 30% dochodu tej osoby. Obowiązkiem Rady było ustalenie odpłatności również w stosunku do tych osób, zatem w zakresie regulacji dotyczącej odpłatności za pobyt w mieszkaniach treningowych i wspomaganych oraz ośrodkach wsparcia innych, niż ośrodki udzielające schronienia osobom bezdomnym /.../ Rada Miejska nie wyczerpała udzielonego jej upoważnienia ustawowego.

Powyższe stanowi istotne naruszenie prawa, bowiem za wadliwy należy uznać nie tylko akt normatywny podjęty z naruszeniem upoważnienia ustawowego, ale również taki, który takiego upoważnienia nie realizuje. Z konstytucyjnej zasady praworządności wyrażonej w art. 7 Konstytucji RP wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje, powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie

prawa, skutkujące nieważnością uchwały w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje lub ich nie wypełniono.

Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XIII/117/2025 Rady Miejskiej w Ogrodzieńcu z dnia 25 marca 2025 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr XXXII/315/2021 Rady Miejskiej w Ogrodzieńcu z dnia 9 lutego 2021 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych, w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz